

315427 Полтавська обл.
Пирятинський р-н
с.Крячківка
Гомулько Алексей Тихонович

Редакція газети
Сільські вісті

Я Гомулько Олексій Тихонович 1921р. народження ветеран партії, війни, і труда, жетель с.Крячківка Пирятинського р-ну, Полтавської області.

У газеті за 09.12.1988р. прочитав статтю «33.Голод» і хочу дати дані, на ті питання як ставця в цій статті. Жили мої батьки і я теж разом з кладовищем, метрів 50 всього, бачив як два чоловіки т-е жителі нашого села Шендрик Михайло та Рева Володимир, у другій половині дня копали на кладовищі яму розміром 2*2м і глибиною з метр, а тоді утрім об'їхали всі хати села і збирали і трупи, і тіх що ще дихали і ни двигались на воза складали хто вчому був одягнений. привозили скидали у цю яму, як цурки дерева закидали землю, і так всю весну 33 р. Всього умерло з голоду 560 чол у селі, а ті хто ходив і їхав кудись і так хтозна де померли не відомо скільки, про ці дані у районі не знали, і говорять. Наприклад живе і січас у селі Смирний Володимирович 1897р народження, а робив якимсь обліковцем в сільській раді, і все добре помнить, за те що люди мруть з голоду сімями ніхто не мав права обізватись ні словом. У селі було десь 700 дворів, головою сільради був некий Компанец, з колгоспу за зіму було вивезено все зерно до грама, говорили а весною земля не останця не засіємо а пришла весна то дали 15 центнерів проса на посів 1000 гектарів, у кожному дворі була худоба особливо корови і не по одній було у крестян, написали у сільраді список скільки і в кого корів, тоді з цим списком ходили по хатах і забирали корів, говорили хазяїну, ти корову контракував завтра веди на бойню і ніяких розговорів, і із більше 700 коров у селі остались 7 гол. Четирех жителів села мужчин які раз поскидали з підвід мішки з зерном, щоб невелили у Пирятин, їх на другий день забрали і по сьогодні не відомо куди, а ту весну у 33му році у Пирятині на елеваторі все приміщення були засипані зерном і закриті говорили на два года для района був запас хліба а люди гибли з голоду. Помню хто мог держати в руках ложку чи вилку копали смужку шириною до 1 м через усе поле дето довжиною в 1000м, бо і я помогав матері, говорили насадять гарбузив, і так помню яка була висока трава на полях особливо полинь пасли коней то містами це видно коняки

було бо земля осталась незасіяною. Розкопували кагати загинувшої картоплі
прошлых років, це був делікатес, а то листя липи, зерно калачика, листя лободи це
був суп, а коли вже появились колоски жита тоді вже приходилось лущить зерно
дном і ночью, і опя'ть те щоб ніхто не поймав бо били судили.